Dosarul nr. 1r-852/25 Judecătoria Străşeni (sediul Călăraşi)
1-25056279-02-1r-220720255 judecător Igor Sîma

D E C I Z I E
În numele Legii

08 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului de judecată Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de avocatul Jian Vladislav în interesele inculpatului Jubrin Ion împotriva sentinței Judecătoriei Străşeni (sediul Călăraşi) din 20 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a inculpaților:

Jubrin Ion, născut la *****, IDNP: *****, originar din r. Nisporeni, s. Ciuteşti, domiciliat în r. Călăraşi, s. Căbăieşti, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, cu studii medii generale, supus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la întreţinere, fără dizabilităţi vădite/vizibile, fără titluri speciale, grade de calificare, şi distincţii de stat, în stare de arest din 22 aprilie 2025 ora 11:30 pînă la 22 iunie 2025 ora 11:30, anterior condamnat prin

- *Sentinţa Judecătoriei Străseni sediul Călăraşi din 29 octombrie 2021*, *pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. 3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.*

- *Sentinţa Judecătoriei Străseni din 16 ianuarie 2025* pentru comiterea infracţiunii prvăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) şi art. 152 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani şi 6 (şase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis,

Dovicenco Petru, născut la *****, IDNP: *****, originar si cu viza de domiciliu în satul Căbăieşti, r. Călăraşi, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, cu studii medii speciale, supus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, în relaţii de concubinaj, un copil minor la întreţinere, fără dizabilităţi vădite/vizibile, fără titluri speciale, grade de calificare, şi distincţii de stat, s-a aflat în stare de arest din 23 aprilie 2025 ora 09:00 pînă la 12 mai 2025 ora 15:20 , anterior nejudecat -

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) şi art. 192[1] alin. 2) lit. a) Cod penal,

Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond din 08.05.2025 -20.06.2025;
Instanța de recurs din 22.07.2025 - 09.12.2025.
Procedura de notificare a fost legal executată.

Verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Inculpații Jubrin Ion și Dovicenco Petru au fost puși sub învinuire în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) şi art. 192[1] alin. 2) lit. a) din Codul penal.

2. În prima instanță cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Prin sentinţa Judecătoriei Străşeni (sediul Călăraşi) din 20 iunie 2025, instanța de fond a hotărât:

Jubrin Ion Ion se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal şi, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani si 6 (sase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Jubrin Ion Ion se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal şi, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod

penal i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, se stabileşte în privinţa lui Jubrin Ion Ion pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei aplicate lui Jubrin Ion Ion urmează a fi calculat din data pronunţării sentinţei - 20 iunie 2025, cu includerea duratei reţinerii şi aflare în stare de arest din data 22 aprilie 2025, ora 11 şi 30 min şi până în data de 20 iunie 2025.

Măsura preventivă în privinţa lui Jubrin Ion Ion sub formă de arestare preventivă se menţine până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.

Dovicenco Petru se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal şi, în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal i se stabileşte pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 50000 (cincizeci mii) lei.

Se explică pentru Dovicenco Petru că este este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

*Până la intrarea sentinţei în vigoare, în privinţa inculpatului Dovicenco Petru născut în data de *****, IDNP: *****, se menţine măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara, apoi măsura se va înceta de drept.*

Procesul penal intentat în baza art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, în privinţa lui Dovicenco Petru, încetează în legătură cu împăcarea părţilor.

Se admite integral cerinţa acuzatorului de stat Dumitru Triboi, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru dispunerea şi efectuarea raportului de expertiză judiciară.

*Se încasează în mod solidar din contul lui Jubrin Ion Ion, născut în data de *****, IDNP: *****, şi Dovicenco Petru născut în data de *****, IDNP: ***** în beneficiul statului, cheltuielile de judecare a cauzei suportate în legătură cu dispunerea, efectuarea şi întocmirea raportului de expertiză judiciară nr. 202502P1000 din 23 aprilie 2025, în mărime de 128 (o sută douăzeci şi opt) lei.*

Mijloacele materiale de probă: un DVD-R cu capacitatea de 4700 MB depozitat într-un plic de culoare albă pe care este stocată o egvenţă video cu durata de 0,17 sec cu evenimentele din 20 aprilie 2025. (f.d.51), suportul fizic un DVD-R cu capacitatea de 4700 MB depozitat într-un plic de culoare albă pe care este stocată o segvenţă video cu durata de 1 min. şi 52 sec. cu evenimentele din 20 aprilie 2025, urmează să rămână la materialele dosarului penal pe tot termenul lui de păstrare.

Exercitarea căii de atac

4. La 04 iulie 2025, avocatul Jian Vladislav în interesele inculpatului Jubrin Ion, a declarat recurs împotriva sentinţei Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 20 iunie 2025, prin care solicită casarea sentinței, în partea individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Jubrin Ion să-i fie stabilită o pedeapsă totală de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă de 2 ani și eliberarea lui imediată din arest.

5. Apărarea invocă, în esență, faptul că inculpatul a recunoscut integral faptele, a pledat vinovat, a solicitat judecata în procedură simplificată, cauza fiind examinată în temeiul art. 80^1 CP, și s-a căit sincer de cele comise. Subliniază că prejudiciul cauzat a fost reparat benevol, inculpatul s-a împăcat cu părțile vătămate, iar acestea au declarat că nu mai au pretenții materiale sau morale față de el. În aceste condiții, apărarea apreciază că sunt întrunite mai multe circumstanțe atenuante în sensul art. 76 CP, ca căință sinceră, recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a prejudiciului, ceea ce impune aplicarea art. 78 CP și reducerea pedepsei în limite sensibil mai blânde decât cele stabilite de prima instanță.

6. Totodată, se contestă reținerea circumstanței agravante ca săvârșirea infracțiunii sub orice formă de participație, arătându-se că aceasta este deja prevăzută ca semn constitutiv în componențele de infracțiune incriminate și, potrivit art. 77 alin. (2) CP, nu poate fi reținută concomitent ca circumstanță agravantă. Apărarea reamintește limitele de pedeapsă prevăzute de art. 287 alin. (2) CP, amendă sau închisoare de până la 5 ani și art. 192^1 alin. (2) CP, închisoare de la 3 la 5 ani, susținând că, în baza art. 80^1 CP, limitele speciale urmau a fi reduse cu o pătrime, iar instanța era obligată să valorifice această reducere și circumstanțele atenuante în favoarea inculpatului.

7. Invocă, de asemenea, că pedeapsa anterioară din 29 octombrie 2021, aplicată cu suspendare, se consideră executată prin expirarea termenului de probă, iar sentința din 16 ianuarie 2025, prin care Jubrin Ion a fost condamnat la 3 ani 6 luni închisoare, nu este încă definitivă, astfel că nu poate fi valorificată în defavoarea lui la acest moment. Pe acest fundament, se propune stabilirea pentru fiecare infracțiune a unei pedepse de câte 2 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 192^1 alin. (2) CP, ambele coroborate cu art. 80^1 CP, iar în baza art. 84 CP, prin cumul parțial, o pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 CP, suspendarea condiționată a executării pedepsei și fixarea unui termen de probă de 2 ani.

Procedura de examinare

8. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) din Codul de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către

instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

9. Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. 14) din Codul procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

10. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

11. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

12. Conform art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Aprecierea instanței de recurs,

13. *Verificând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Jian Vladislav în interesul inculpatului Jubrin Ion și a menține fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerentele.*

14. Colegiul subliniază, că în prezenta cauză, recursul a fost declarat de avocatul Jian Vladislav în interesul inculpatului Jubrin Ion, totodată, fiind contestată doar în privința individualizării pedepsei stabilite acestuia.

15. La caz, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Jubrin Ion, asistat de apărătorul său, avocatul Jian Vladislav, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe.

16. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

17. Prima instanță a acceptat cererea inculpatului Jubrin Ion și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală.

18. Fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului în instanța de fond, inculpatul Jubrin Ion vina a recunoscut-o integral, acceptând totalmente probele prezentate de procuror și recunoscându-și vina, a făcut declarații, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu.

19. Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

20. Instanța de recurs conchide că, cumulul de probe administrate la faza de urmărire penală dovedesc vinovăția inculpatului Jubrin Ion, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

21. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la vinovăția inculpatului, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

22. Colegiul penal consideră că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, iar acțiunile inculpatului Jubrin Ion se încadrează în dispozițiile art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal*, după indicii: „huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, acţiuni săvârşite de două persoane”,* și în dispozițiile art. 192[1] alin. (2), lit. a) Cod penal*, după indicii: „răpirea mijlocului de transport fără scop de însuşire, săvârşite de mai multe persoane”.*

23. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu sa constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

24. În speță, recurentul nu pune la îndoială veridicitatea circumstanțelor de fapt

constatate și a probatoriului administrat, fiind de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, cu încadrarea juridică a acțiunilor și vinovăția inculpatului Jubrin Ion, sentința fiind contestată doar în partea individualizării pedepsei.

25. Analizând motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.
26. Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.
27. Conform art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
28. Conform art. 75 alin. (1)-(2) din Codul penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.
29. Colegiul penal reține că legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.
30. Totodată individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
31. Pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și

întregii societăți perturbate prin infracțiune. Și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrara scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

32. La stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

33. Aplicând aceste principii la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că instanța de fond a procedat la o individualizare corectă și echilibrată a pedepsei în privința inculpatului Jubrin Ion, valorificând atât datele ce îl caracterizează, cât și gravitatea faptelor săvârșite. Din cuprinsul sentinței rezultă că prima instanță a luat în considerare recunoașterea vinovăției, atitudinea de regret față de cele comise, împăcarea cu părțile vătămate și repararea prejudiciului, însă a acordat o pondere corespunzătoare și elementelor ce indică pericolul social sporit al conduitei inculpatului, ce se referă la pluralitatea infracțiunilor, comiterea acestora în participație, caracterul lor violent și îndreptarea acestor fapte împotriva ordinii publice și patrimoniului.

34. Contrar argumentelor apărării, Colegiul penal nu poate reține că instanța de fond ar fi ignorat circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal. Din aprecierea motivelor expuse în sentință, rezultă că căința sincera, cooperarea cu organul de urmărire penală și împăcarea cu părțile vătămate au fost avute în vedere prin aplicarea procedurii speciale prevăzute de art. 364^1 Cod procedură penală și prin aplicarea art. 80^1 Cod penal, ceea ce a condus la reducerea limitelor speciale de pedeapsă și la orientarea sancțiunilor către zona inferioară a acestora.

35. În ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 80^1 Cod penal, Colegiul reține că instanța de fond a făcut o aplicare corectă a acestuia, stabilind pedepsele pentru fiecare infracțiune după reducerea cu o pătrime a limitelor speciale, astfel cum rezultă expres din dispozitivul sentinței, unde se menționează că sancțiunile se stabilesc „cu aplicarea art. 80^1 Cod penal“. Așadar, argumentul apărării potrivit căruia instanța era obligată să valorifice dispozițiile art. 80^1 Cod penal și nu ar fi făcut-o este vădit nefondat, întrucât prima instanță a procedat exact în această manieră, reducând limitele legale și stabilind pedepse situate în interiorul lor, dar adecvate pericolului social concret al faptelor.

36. Referitor la critica privind pretinsa circumstanță agravantă de săvârșire a infracțiunii sub orice formă de participație, Colegiul constată că din conținutul sentinței nu rezultă că instanța de fond ar fi reținut în mod autonom această împrejurare ca circumstanță agravantă în sensul art. 77 Cod penal, ci a descris forma de participație ca element al conținutului constitutiv și ca factor de evaluare a pericolului social al faptei. Chiar și în ipoteza în care s-ar considera că această împrejurare nu poate fi valorificată simultan ca semn constitutiv și circumstanță agravantă, în temeiul art. 77 alin. (2) Cod penal, aceasta nu conduce la concluzia că pedepsele aplicate sunt vădit disproporționate sau nelegale, dat fiind că durata lor se încadrează în limitele reduse prin art. 80^1 Cod penal și este justificată de ansamblul celorlalte elemente de individualizare, pluralitatea infracțiunilor, caracterul lor violent și impactul asupra ordinii publice.

37. În acest context, opțiunea primei instanțe de a aplica pedepse privative de libertate, și nu sancțiuni neprivative ca amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, se încadrează pe deplin în marja de apreciere conferită de art. 75 Cod penal, și corespunde finalității prevăzute de art. 61 Cod penal. O pedeapsă neprivativă de libertate, așa cum propune apărarea, nu ar fi aptă să asigure nici restabilirea echității sociale, nici prevenția specială, în condițiile în care faptele au fost comise în grup, cu violență, într-un context de tulburare evidentă a ordinii publice, iar inculpatul a mai fost anterior condamnat pentru fapte similare.

38. Cât privește alegațiile apărării cu privire la sentința din 29 octombrie 2021, pronunțată cu suspendarea executării pedepsei, și la sentința din 16 ianuarie 2025, care este încă ne definitivă, Colegiul reține că instanța de fond nu a transformat aceste date într-un temei juridic pentru reținerea recidivei, ci le-a valorificat, în mod legitim, ca elemente de caracterizare a personalității inculpatului, în sensul art. 7 și art. 75 Cod penal.

39. Astfel, chiar dacă termenul de probațiune aferent condamnării cu suspendare este considerat expirat, faptul că, la scurt timp după executarea pedepsei sau în perioada examinării altor cauze penale, inculpatul persistă în săvârșirea unor fapte cu conținut similar relevă o predispoziție accentuată spre conduită infracțională și justifică aplicarea unei pedepse efectiv privativă de libertate.

40. În altă ordine de idei, cu referire la solicitarea de suspendare a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, Colegiul apreciază că, în cauză, nu sunt întrunite condițiile de oportunitate pentru aplicarea unei astfel de măsuri. Deși textul legal permite suspendarea în anumite limite, aceasta nu are un caracter automat și nu poate fi dispusă decât dacă, raportat la gravitatea faptelor, la modul și circumstanțele concrete de comitere, la numărul infracțiunilor și la persoana inculpatului, există premisa reală că scopurile pedepsei pot fi atinse fără executarea efectivă a închisorii. Or, în prezenta cauză, pluralitatea de infracțiuni, comiterea lor în grup, caracterul violent al huliganismului și

afectarea gravă a ordinii publice nu permit concluzia că izolarea inculpatului de societate ar fi nenecesară, astfel cum susține apărarea.

41. În plus, argumentul apărării că împăcarea cu părțile vătămate și lipsa pretențiilor acestora ar impune, prin ele însele, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu poate fi reținut, or, interesul general de protejare a ordinii publice și de prevenire a fenomenului infracțional nu se confundă cu interesele imediate ale victimelor, chiar dacă acestea au fost reparate material. Statul, prin instanțele de judecată, are obligația de a da un răspuns ferm și proporțional faptelor care tulbură grav ordinea publică, iar renunțarea la executarea efectivă a pedepsei în astfel de situații ar transmite un mesaj de toleranță față de conduite similare, subminând funcția preventivă a sancțiunii penale.

42. În raport cu limitele de pedeapsă prevăzute de art. 287 alin. (2) și art. 192^1 alin. (2) Cod penal, ulterior reduse prin aplicarea art. 80^1 Cod penal, pedepsele de 3 ani și 6 luni închisoare, respectiv 3 ani închisoare, stabilite pentru fiecare infracțiune, precum și pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare prin cumul parțial în baza art. 84 Cod penal, se situează într-o zonă rezonabilă și proporțională a sancțiunilor posibile. Colegiul atestă, că pedepsele stabilite nu ating maximul prevăzut de lege și nu pot fi calificate drept excesive sau vădit disproporționate, ci reflectă o justă balanță între circumstanțele atenuante invocate de apărare și elementele de agravare rezultând din natura și numărul faptelor.

43. În consecință, Colegiul penal constată că instanța de fond a realizat în mod corect procesul de individualizare a pedepsei, în conformitate cu art. 7, 61, 75-78, 80^1 și 84 Cod penal, a motivat modalitatea de aplicare a pedepselor privative de libertate cu executare efectivă și a explicat de ce o sancțiune mai blândă nu ar asigura scopurile pedepsei.

44. În circumstanțele expuse Colegiul penal ajunge la concluzia, de a respinge recursul declarat de avocatul Jian Vladislav în interesul inculpatului Jubrin Ion.

45. În conformitate cu art. 437 alin. (1), 448, 449 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Jian Vladislav în interesul inculpatului Jubrin Ion împotriva și menține fără modificări sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 20 iunie 2025.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoare stabilite lui Jubrin Ion, urmează a fi calculat din data pronunțării deciziei – 08 decembrie 2025, cu includerea în termenul de executare, perioada aflării în stare de arest din 22 aprilie 2025 ora 11:30 până la 08 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc